

مجلات منطقه ما: زرکش، شهرک مطهری
مشهدقلی، نوده، توس، مهدی آباد، حجت، نوید، قدک
کوی امیرالمؤمنین (ع)، هدایت، ایتارگران، شفا، قدس
ابوطالب، هنرور، مطهری، سمرقند، آیت... عبادی
عامل، جانباز، فرامرزعباسی و بهاران

شهرار مجلات

شماره روزنامه شهر آرا: ۳۰۷۷
هفته نامه محلی مردم مشهد / شماره ۳۸۰ / شنبه ۲۳ فروردین ۹۹
۸ صفحه

دریافت نسخه الکترونیک شهر آرا مجله از SHARRARANEWS.IR

نگاهی به گوشه‌ای از اقدامات مسجد جوادیه در مقابله با کرونا

رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه عنوان کرد:

نگاهی به علت نام گذاری یک محله قدیمی در منطقه ما

از غربالگری تا تولید ماسک

مشخصه مهم بیماری کرونا که دنیا با آن درگیر است؛ همه گیری می باشد. این بیماری دنیا را به وحشت انداخته است. در همه کشورها دولت تدابیر مهمی اندیشیده و ضد عفونی معابریکی از آن هاست.

تقویت شورای اجتماعی عامل افزایش مشارکت مردم

رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۲ مشهد از ثبت نام ۸۰۰ داوطلب برای حضور در شورای اجتماعی محلات خبر داد.

حسین باشی؛ یک قرن هویت

در محلات منطقه ما محله حسین باشی قدمتی دیرینه دارد. اگر از اهالی محله درباره نام گذاری آن بپرسید جواب های جالبی دریافت می کنید. بعضی ها فکر می کنند قدیم ها فردی به نام حسین ابتدای این محله مغازه داشت و...

چاپناز پاسندار محله کوی امیر زندگی خود را روایت کرد

داوطلب کتاب خوان

فرهنگ آپارتمان نشینی یا آپارتمان نشینی فرهنگی

حرف اول

محبوبه فرامرزی
دبیر شهرآرامحه منطقه ۲

وقتی بعد از اتمام کار در پایان روز از فرط خستگی با آسانسور گیر کرده در طبقه پنجم مواجه می شوم، انگار کل روز کاری برایم دوباره تکرار می شود. ۴۰ پله به چشمم به مصداق ۴۰۰ پله می آید و توانایی بالا رفتن از پله ها برای رسیدن به طبقه سوم و استراحت در آپارتمان را ندارم. توفیقی اجباری است که هر روز در همین ساعت ساکنان طبقه پنجم بدون در نظر گرفتن وضعیت دیگر اهالی در آسانسور را درست نمی بندند و این تقریباً کار هر روزه من شده است که در همین زمان به جای استفاده از ظرفیت آسانسوری که هر ماه ۵۰ هزار تومان برای سرویس آن پول می دهم، عطایش را به لقایش ببخشم و از پله ها بالا بروم. بالا رفتن از پله ها که چه عرض کنم، گوش دادن به صدای سگ و مرغ عشق همسایه از یک طرف و سلام دادن به لاک پشت و خرگوش و جوجه های همسایه ها از طرف دیگر کار هر روز من شده است.

طبقه اول که همواره با سگ پشمالو و سفید و به قول خودش شناسنامه دارش درگیر است، واحد دو نیز لاک پشت پسرش را برای هواخوری و صرف کاهو به پاگرد فرستاده و واحد سه هم که جوجه های رنگی و طلایی شان را در قفسی بزرگ کنار گلدان های مصنوعی راه پله سوم رها کرده اند و صدای جیک جیکشان نوای همیشگی طبقه سوم است. به سختی ۴۰ پله را بالا می روم، در پاگرد دراز می کشم، اما در باز نمی شود و پادرهای بسته مواجه می شوم، طبق معمول واحد ۴ این آپارتمان برای حفاظت از حریم خصوصی ادراره پله پاگرد را قفل کرده است و من خسته تر از همیشه کلید در پاگرد نیز همراهم نیست.

با خود می گویم چرا باید چنین باشد در آسانسور که همیشه در طبقه پنجم گیر می کند و درست بسته نمی شود، پاگرد راه پله نیز که مکان نگهداری حیوانات شده است. در پاگرد طبقه سوم نیز هم به دلایل امنیتی واحد ۴ قفل شده است.

من فرهنگ آپارتمان نشینی را یاد ندارم یا همسایگان من این فرهنگ را به فراموشی سپرده اند؟!

آپارتمان ۶ واحدی ما این روزها به کاروان سرایی تبدیل شده است که هر کس در آن برای خود راهی را طی می کند.

یک روز جای پارک خودروها عوض می شود و روز دیگر نام گذاری واحدها روی در آیفون فراموش می شود، فردای آن هم همسایگان موقع خروج از منزل انگشت مبارکشان فراموش می کند که دکمه در برقی را لمس کنند و این می شود که دزدان با معرفت به انبار ما می زنند و وسایل انبارمان را به سرعت می برند.

از سگ و خرگوش و گربه و لاک پشت همسایه که بگذریم، صدای بلبل از همه دل انگیزتر است که درست زمانی که من بعد از ۲ ساعت معطلی پشت در پاگرد بالاخره موفق می شوم به داخل آپارتمان بروم و سر بر بالین بگذارم، تازه بلبل خوش آواز آپارتمان روبه روی فکر خواندن به سرش می زند و از لابه لای تیرهای بتنی واحدها و آجرهایش نجوا سر می دهد و گوش خسته مرا چون پتک آهنین نوازش می دهد و مادام با خواندنش تکرار می کند بلند شو همسفر این چه موقع خواب است بیدار شو... بیدار شو... ■

نگاهی به گوشه ای از اقدامات مسجد جوادیه در مقابله با کرونا

از غربالگری تا تولید ماسک

● گام اول؛ غربالگری

عضو شورای اجتماعی محله مطهری در ادامه توضیحاتش به غربالگری اهالی محله اشاره می کند. به گفته وی ۱۶ نفر از اعضای این تشکل در گروه های دو نفره یا سه نفره تقسیم شده و به در منازل اهالی محله می رفتند: «فرمی را از سپاه پاسداران گرفتیم که در آن سؤالاتی درباره بیماری کرونا طرح شده بود. در این طرح از چهارراه عامل تا مطهری ۲۲، از شهرداری منطقه ۲ تا کریمی ۲۶، از ابتدای مطهری تا چهارراه سی و پنج متری و... که محدوده محله است، پوشش دادیم. تقریباً اطلاعات ساکنان ۱۴۰۰ منزل در طرح غربالگری تکمیل شد.»

طبق گفته علیزاده در هر منزل یکی از اعضای خانواده به سؤالات پاسخ می داد: «این افراد ضمن اعلام شماره ملی همه اعضای خانواده به سؤالاتی مانند آیا در منزل فردی حضور دارد که سرفه می کند یا تب دارد و... پاسخ می دادند. در این طرح ۱۶ نفر در ۷ روز کاری از ساعت ۱۰ صبح تا ۱۳ و ۱۶ تا ۱۹:۳۰ غربالگری اهالی محله را انجام دادند. نکته جالب اینکه با این غربالگری، منازل خالی از سکنه در محله شناسایی شد.»

خطر ابتلا به بیماری را به جان خریدند و در نواحی پرخطر به ضد عفونی و توزیع لوازم بهداشتی پرداختند. در منطقه ما هم مانند دیگر مناطق مشهد افراد بسیاری پیشقدم این از خودگذشتی شدند. این بار نگاهی به تلاش جوانان پایگاه بسیج شهید محمد منتظری، حوزه ۸ ابوذر در مسجد جوادیه داریم. جوانانی که برای رفع این ویروس مهلک دست به کار شدند و این از خودگذشتگی بی پایان همچنان ادامه دارد. آنچه پیش روی شماست گوشه ای از این فداکاری است.

● از همان روزهای اول شروع کردیم

مدیر روابط عمومی پایگاه شهید منتظری در محله مطهری در این باره به زمان شروع اقدامات جوانان این پایگاه اشاره می کند و می گوید: از وقتی متوجه شدیم این ویروس چقدر خطرناک است و در شهر مان مانند خیلی از شهرهای دیگر کمبودهای زیادی درباره تهیه مواد ضد عفونی و ماسک وجود دارد، دست به کار شدیم. جلسه هایی برگزار کردیم و تقسیم کار و بررسی نیازهای اولیه انجام شد. سپس تلاش کردیم از ظرفیت خیران محله در این باره استفاده کنیم. محمد علیزاده ادامه می دهد: از ۲۰ اسفند سال گذشته کارهای اجرایی پایگاه شروع شد.

مشخصه مهم

بیماری کرونا که چند ماهی می شود دنیا با آن درگیر است؛ همه گیری می باشد. این بیماری دنیا را به وحشت انداخته است. در همه کشورها دولت تدابیر مهمی اندیشیده و ضد عفونی معابر یکی از آن هاست. کرونا به کشور ما هم آمد اما آنچه که ما را با کشورهای دیگر دنیا متمایز می کند مهربانی مردم است. اینجا مردم از همان روزهای اول منتظر هیچ نهاد دولتی و غیر دولتی نشدند. هیچ دستوری مبنی بر کمک مردم به تولید ماسک به مردم داده نشد، هیچ وقت در تلویزیون از مردم خواسته نشد به دولت کمک شود. این مردم بودند که خودشان مانند همیشه برای کمک به هموطنانشان آستین بالا زدند.

مردم مهربان ما مانند همیشه که برای سیل و زلزله و اتفاقات دیگر برای کمک داوطلب می شدند این بار هم داوطلبانه و بدون هیچ چشم داشتی وارد گود شدند. این بار اما فرق بزرگی داشت. فرقش این بود که خطر این بیماری آن ها را بیشتر تهدید می کرد. وقتی بارها و بارها وبه روش های مختلف از مردم خواسته می شد در خانه بمانند این بسیجی ها و مردم عادی بودند که از جانشان گذشتند و

روزانه ۱۵ هزار ماسک تولید و پس از استریل بین شهروندان محلات حاشیه شهر توزیع می شود

دریافتی به قلم دوربین

کاروان شادی در محله شهید بصیر

شهید عبیدی مسجد جوادالائمه (ع) در شب میلاد حضرت مهدی موعود (عج) کاروان شادی به راه انداخت.

در این جشن ۱۵ خودروی شخصی از توس ۷۳ تا توس ۹۵ با پخش مولودی خوانی و به اهتزاز درآوردن پرچم های الوان و دارای نام حضرت مهدی (عج)، کاروان زیبایی را به نمایش گذاشتند. چند روز پیش از برگزاری کاروان این موضوع در محله اطلاع رسانی شد و علاقه مندان برای شرکت در این کاروان ثبت نام کردند. ■

نیمه شعبان با همه اعیاد مسلمانان فرق دارد. برگزاری جشن میلاد برای امامی که زنده است، حال و هوای دیگری دارد. مردم منطقه ما هم مانند دیگر مسلمانان با برگزاری جشن از آذین بندی معابر و چراغانی گرفته تا پخش نذورات و برگزاری مولودی ارادتشان را به صاحب امام عصر اعلام کردند.

کانون فرهنگی شهید بصیر و پایگاه بسیج

بهار از راه رسیده و بارندگی های بهاری نیز آغاز شده است. این روزها ناگهان بارش باران مردم را غافلگیر می کند. طی روزهای ابتدایی سال بارندگی زیاد و گاهی معابر پر از آب می شد. در بارندگی های اخیر شهرداری منطقه ۲ اقدامات ویژه ای را در راستای پیشگیری

از آب گرفتگی معابر از سر گرفت. شست و شوی کانال ها و جوی ها یکی از این اقدامات بود. افزون بر این تمامی چاه های جاذب در منطقه تخلیه و نظافت شد. با ادامه بارندگی ها، روند پیشگیری از بارندگی با قوت ادامه خواهد یافت. ■

رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه عنوان کرد:

تقویت شورای اجتماعی عامل افزایش مشارکت مردم

مصوبات بسیار اثرگذار است. وی افزود: در این دوره از شورای اجتماعی ۶ کرسی به ساکنان محله تعلق می گیرد. شرایط حضور در این کرسی ها سکونت در محدوده محله و علاقه مندی برای حضور در جلسه های شورای محله است. از این ۶ نفر دست کم یک نفر باید خانم باشد و یک نفر هم بین ۱۸ تا ۲۹ سال و جوان باشد. اگر یک نفر از خانواده ایثارگران و یک نفر از جامعه معلولان بود، در این کرسی ها قرار می گیرد. از ۲ نفر دیگر هر فردی که بیشترین رأی را دریافت کند، در بین این افراد قرار می گیرد.

رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۲ مشهد ادامه داد: نماینده مدارس عضو دیگر این شورا است. نماینده مدارس می تواند معاون، مدیر یا معلم مدرسه واقع در محله مدنظر باشد. پس از انجام فراخوان و ثبت نام نمایندگان مدارس بین شرکت کنندگان مشخص رأی گیری می شود.

رستمی افزود: تفاوت نماینده تشکل های مردمی در این دوره از شورا با دوره قبل در این است که تشکل حاضر در شورا باید مجوز سازمان مردم نهاد داشته باشد. اگر تشکل مدنظر این مجوز را نداشت، این کرسی به خیریه ها و هیئت ها اختصاص می یابد.

وی درباره نماینده مسجد در این دور از شوراهای اجتماعی بیان کرد: سکونت در محله و دارا بودن دست کم مدرک دیپلم از شرایط نامزدی برای تصاحب این کرسی شورا است. اگر بنا باشد امام جماعت در این کرسی قرار بگیرد، باید ساکن همان محله و دارای حداقل مدرک باشد. ■

محله اش را پیامک می کرد، با شهروند تماس می گرفتیم و فرم ثبت نام را به در منزلش می بردیم و برگه پر شده را هم از آن ها از در منزل تحویل می گرفتیم تا مردم به ناچار به تردد در شهرداری منطقه مجبور نباشند.

رستمی افزود: سال گذشته محلات عامل، مطهری، هنرور و امیرالمؤمنین (ع) هر کدام ۴ جلسه برگزار کردند. بقیه محلات که انتخاباتشان برگزار شده بود، هر کدام یک جلسه برگزار کردند و رئیس و نایب رئیسشان را مشخص کردند.

رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۲ مشهد بیان کردند: سال گذشته برای هر محله حدود ۵۰ نفر ثبت نام داشتیم حتی در مجمع شورای نوده ۸۰ نفر ثبت نام کردند که در بین مجامع شهر رکورد بود. در مجموع بالغ بر ۸۰۰ نفر در مجامع شورای اجتماعی محلات ثبت نام کردند.

وی افزود: به دلیل شیوع بیماری کرونا در برگزاری مجامع وقفه ایجاد شد و گرنه قرار بود تمامی مجامع شورای اجتماعی محلات منطقه ۲ در سال گذشته برگزار شود. ۱۰ محله دیگری که مجامع آن ها برگزار نشد پس از گذراندن دوره بیماری کرونا برگزار خواهد شد.

رستمی به اهمیت دور جدید شورای اجتماعی اشاره کرد و گفت: تاکنون رئیس شورای اجتماعی، رئیس ناحیه بود، اما در این دوره از برگزاری شوراهای اجتماعی، رئیس و نایب رئیس از بین خود مردم انتخاب می شوند، این یعنی در کنار شخصیت حقیقی عامل حقوقی هم حضور دارد و در پیشبرد

رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۲ مشهد از ثبت نام ۸۰۰ داوطلب برای حضور در شورای اجتماعی محلات خبر داد.

سجاد رستمی در گفت و گو با شهردار محله با بیان این مطلب بیان کرد: منطقه ۲ بیشترین تعداد محلات را داراست. به همین دلیل بیشترین مجامع در این منطقه برگزار شده است.

وی ادامه داد: در ابتدا بنا بود تنها در محلاتی که پس از تفکیک مناطق جزو منطقه ۲ هستند، مجامع شورای اجتماعی برگزار شود اما بنا به دستور اتخاذ شده از سوی مدیران ذی ربط برگزاری مجامع تمامی محلات منطقه به عهده اداره اجتماعی، فرهنگی گذاشته شد.

رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۲ مشهد افزود: شورای اجتماعی با رویکردی جدید در پی افزایش مشارکت مردم است. از اردیبهشت ۹۸ مجامع شورای اجتماعی آغاز شد، در ۴ مرحله مجامع شورای اجتماعی را برگزار کردیم. در گام نخست مجمع محله مطهری، در گام دوم محلات عامل، هنرور و امیرالمؤمنین (ع)، در گام سوم محله شهید بصیر، اسماعیل آباد، ابوطالب و نوید و در گام چهارم توس، حجت، هدایت، شهید فرامرزی عباسی و بهاران برگزار شد.

وی در ادامه بیان کرد: در گام چهارم شماره تلفن همراهی اعلام کردیم، تقاضای عضویت نام

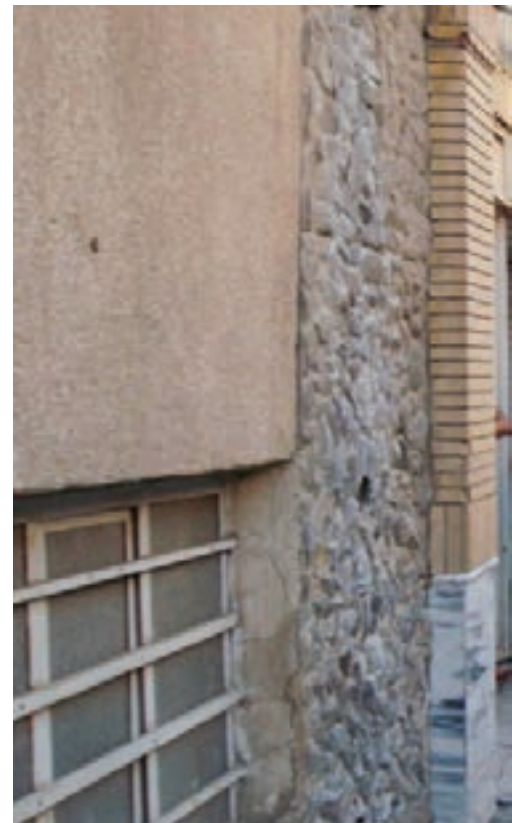
فرامرزی

گام دوم؛ ضد عفونی محله

این عضو شورای اجتماعی محله شهید مطهری در ادامه به انجام ضد عفونی محله اشاره می کند و می گوید: «با استفاده از ۱۶ هزار لیتر مواد ضد عفونی کننده، تمامی کوچه های محله، در منازل، عابر بانک ها، پمپ بنزین خیابان عامل و... ضد عفونی و گندزدایی شد. ۴۰ نفر با یک ماشین آب پاش و ۸ سم پاش دستی در دو شیفت صبح و عصر در این طرح فعالیت داشتند. در این طرح اگر اهالی درخواست می کردند که منزلشان ضد عفونی شود ضد عفونی منازلشان در اولین فرصت انجام می شد.» به گفته علیزاده این مواد شوینده به کمک هیئت امنای مسجد و خیران محله خریداری شد. هنوز مواد شوینده در انبار مسجد موجود است و تا ۳۰ فروردین ضد عفونی معابر ادامه خواهد داشت.

گام بعدی؛ تولید ماسک

جوانان مسجد جوادیه وقتی باخبر می شوند مردم با کمبود ماسک مواجه هستند به کمک خیران مواد اولیه تولید ماسک را خریداری و تولید ماسک را آغاز می کنند: «از ۲۵ اسفند ماه ۵ نفر پشت چرخ خیاطی تولیدی وابسته به مسجد نشستند و اکنون این تعداد به ۲۵ نفر افزایش پیدا کرده است. بیشتر این افراد خانم های معلم یا کارمندی هستند که به دلیل شیوع کرونا خانه نشین شده اند. آن ها روزانه ۱۵ هزار ماسک تولید می کنند. این ماسک ها پس از استریل بین شهروندان ساکن در محلات حاشیه شهر توزیع می شود.» ■

shahraranews.ir

جانباز پاسدار محله کوی امید

داوطلب ک

گل دفتر

اکنون سال‌هاست که سازمان‌ها و مدارس اس‌سخنرانی می‌کنند. در صورت مناسبی سخن پدیده‌های اجتماعی آشنای این حوزه فعالیت داشته است که در زمینه‌های تحقیقی مرتبط با نحوه دختران فراری پژوهش

محمدعلی، داوطلب پاسدار بازنشسته سپاه است. با وجود اینکه دوران خدمتش به کشور پایان یافته، اما هنوز خود را بازنشست نکرده و به مردم دیارش خدمات‌رسانی می‌کند. به دلیل دارا بودن سواد عمومی بالا، بارها از او دعوت شده است در تعطیلات نوروز به عنوان مبلغ راهنما در اردوهای راهیان نور حضور داشته باشد.

هانیه فیاض
خبرنگار شهرآرامگاه

مجروح شدم شب عملیات والفجر ۸ بود. لشکر ما به فرماندهی حاج اسماعیل قانلی در نزدیکی خرمشهر حوالی شهرک ولیعصر، عملیات فریب را زودتر از عملیات اصلی انجام دادند. دشمن متوجه عملیات شده بود زیرا با دشمن فاصله نزدیکی داشتیم. در واقع حدود ۶۰ متر بیشتر با آن‌ها فاصله

سنگر تیرباری را خاموش کنیم. دشمن متوجه شد و از بالای صخره نارنجک روی سرمان انداخت. حس کردم نارنجک در حال انفجار است که از روی صخره پریدم اما نارنجک روی هوا منفجر شد و به دست و سرم اصابت کرد. از طرفی دنده و کمرم به سنگ خورد و آسیب دید. دومین باری که

خاطر دارم. وقتی با برادرم دور ضریح دور می‌زدیم حسی داشت که هرگز فراموشش نمی‌کنم. من از همان هفت سالگی به همراه برادرم، عصرها نزد پدرمان، درس می‌خواندیم و صبح‌ها هم در کارگاه بافندگی دایمی مان شاگردی می‌کردیم تا کار یاد بگیریم. چندسالی به همین منوال گذشت. دو تا از برادرهایم ساکن نجف بودند، در سال ۱۳۵۲، ایرانی‌های مقیم نجف و عراق را بیرون کردند و برادرانم به مشهد آمدند و پدرم را مجاب کردند که ما را به مدرسه بفرستند. سن تحصیل عادی ما گذشته بود و به همین دلیل ما در مدرسه بزرگسالان مشغول به تحصیل شدیم. دوره ابتدایی را در مدرسه مدرسی واقع در خیابان طلاب گذراندم. دوره راهنمایی را هم‌زمان با بحبوحه انقلاب، در چهارراه مقدم سپری کردم. دروس دبیرستانی را هم در جبهه خواندم و امتحان دادم. بعد از اینکه جنگ تمام شد، درس طلبگی را خواندم. چندسالی گذشت. یکی از برادرهایم مرا تشویق کرد که وارد دانشگاه شوم و به این ترتیب در سال ۱۳۷۳ در دانشگاه شهیدباهر کرمان مشغول به تحصیل شدم و کارشناسی پژوهشگری اجتماعی را دریافت کردم. پس از بازنشستگی از سپاه، در سال ۱۳۹۰، رشته تاریخ تمدن ملل اسلامی را خواندم و مدرک کارشناسی ارشد را کسب کردم، البته در طول دوران نوجوانی و جوانی فعالیت ورزشی هم انجام می‌دادم. فوتبال بازی می‌کردم و در رشته جودو و کبکوشین به صورت تخصصی فعالیت داشتم.

ادای دین

دوره قرآنی داشتیم که از سوی روحانیان جوان اداره می‌شد. جزوه‌های سخنرانی‌های دکتر علی شریعتی و شهید مطهری را چاپ می‌کردند و در دوره می‌آوردند. این جزوه‌ها بین افراد حاضر در دوره توزیع می‌شد و از آن‌ها می‌خواستند، بعد از مطالعه کتاب، آن را برای دیگران توضیح دهند. به نوعی اقدامی شبیه ارائه کنفرانس‌های امروزی انجام می‌شد. نخستین کتابی که به من رسید تا سبک سخنرانی را یاد بگیریم، کتاب «از کجا آغاز کنیم» دکتر شریعتی بود و به این ترتیب از سال ۱۳۵۶، وارد جریان انقلاب شدم. به جرئت می‌توانم بگویم که در بیشتر تظاهرات، راهپیمایی‌ها، وقایع و حوادث انقلاب در مشهد حضور فعال داشتم و صحنه‌های بسیاری را از نزدیک دیدم.

همزمان با شب عروسی، کوچه محل سکونت‌مان، شهید داشت. به همه سفارش کردم بدون سروصدا در محله و چراغانی، مراسم برگزار شود

در سال ۱۳۵۸ به خدمت سربازی مشغول شدم و ۲ سال بعد در حالی که دوران خدمتم رو به اتمام بود، وارد بسیج شدم و از ابتدای سال ۱۳۶۱ به سپاه ورود پیدا کردم. هرچند در ابتدا دوست نداشتم هیچ وقت نظامی باشم، اما در نهایت وارد سپاه شدم. من روحیه خاصی داشتم و جو نظامی برایم سخت و ثقیل بود.

زمانی که جنگ شروع شد من در کرمانشاه سرباز بودم. بعد از خدمتم احساس کردم با وجود همه مشکلاتی که در کشورم است، باید ادای دین و تکلیف کنم به همین دلیل وارد بسیج شدم. بسیجی شدنم زمینه ورود به سپاه را فراهم کرد. یکی از برادرانم مسبب آشنایی من با سپاه شد و من جذب سپاه شدم و به عنوان پاسدار خدمتم را شروع کردم.

زیر آوار آتش

دوبار مجروح شدم. مرحله نخست در سال ۱۳۶۴ بود که در عملیات قادر شرکت کرده بودم. بنا بود

از طلبگی تا کارشناسی ارشد

در سال ۱۳۳۹ در یکی از روستاهای فریمان به نام درخت بید به دنیا آمدم. پدرم روستازاده و روحانی بود؛ البته چون در حوزه علمیه تحصیل می‌کرد، در مشهد سکونت داشت. بعد از برخورد های تند رژیم با روحانیت، پدرم به این روستا می‌رود. او دوبار ازدواج کرد که از همسر نخست خود ۴ فرزند داشت که اکنون تنها یکی از آن‌ها در قید حیات است. از مادرم نیز صاحب ۷ اولاد شد که ۶ تا از آن‌ها یعنی ۳ دختر و ۳ پسر باقی مانده‌اند. پدرم با توجه به اینکه لباس روحانیت داشت در چندین روستا، مکتب‌دار بود. بعد از اینکه طرح انجمن ایالتی و ولایتی از سوی رژیم وقت در روستاها اجرایی شد قوانین امروزی به روستاها راه پیدا کرد. از جمله اقداماتی که در روستاها انجام شد، تأسیس مدرسه به سبک جدید بود که در راستای آن مکتب‌خانه‌ها از سوی حکومت تعطیل و مدارس ساخته شد. پدرم که چندان به شیوه جدید آموزش تمایل نداشت، ما را در مدرسه ثبت‌نام نکرد و در سال ۱۳۴۶ ما را به شهر فرستاد و خودش هم یک سال بعد، پیش ما آمد.

پدرم با تحصیلات امروزی خیلی موافق نبود اما من خاطرات شیرینی از تحصیل کنار پدرم به یاد دارم زیرا نزد او به شیوه مکتب‌خانه ای درس خواندم و نوشتن را هم از پدرم یاد گرفتم. شیوه مکتب‌خانه به این شکل نیست که از همان نخست حروف الفبا را آموزش دهند. ابتدا قرآن را فرا می‌گرفتیم و سپس هجی، روان‌خوانی و تجوید آموزش داده می‌شد و در نهایت فارسی‌خوانی والدین، شاهنامه، هفت پیکر نظامی گنجوی و ... را با پدرم خواندم، یعنی او این کتاب‌ها را درس می‌داد. او می‌خواند و ما تکرار می‌کردیم. آن قدر می‌خواند که ما در خواندن آن‌ها روان می‌شدیم. بعد از خواندن، نوشتن را به من یاد داد که آن هم به شیوه سرمشق بود. از دفتر خودش برگ‌هایی را جدا می‌کرد. آن زمان خودکار نبود، با چاقو مدادی که در دستش بود نصف و سر آن را تیز می‌کرد و آن مداد را به دستم می‌داد. نخستین سرمشقی که به من داد این بود: «قلم ترجمان بزرگان بود، قلم بهتر از تیغ بران بود، هر آنکس ندارد نشان قلم، به مثل خر زیر پالان بود، قلم گفتا که من شاه جهانم، قلم زن را به جنت می‌رسانم» دومین سرمشق من هم «شنیدی که جمشید فرخ سرشت/ به سرچشمه آمد به سنگی نوشت/ که دنیا ندارد به کس اعتبار/ تو دل را به خوبی دنیا مدار» بود. شاید آن زمان خیلی معنی

این سرمشق‌ها را متوجه نمی‌شدم اما اکنون که پدر شدم و چندین فرزند را بزرگ کردم می‌فهمم که پدرم علاوه بر نوشتن می‌خواست روش زندگی و خیلی چیزهای دیگر را به من یاد دهد. خاطره دیگری که از او در ذهن دارم این است که هر هفته صبح جمعه، قبل از طلوع آفتاب من و برادر کوچکم را به حرم مطهر رضوی می‌برد. همیشه از صحن بست شیخ بهایی وارد حرم می‌شدیم. خودش پایین پای حضرت می‌نشست و به ما می‌گفت دور ضریح ۷ دور بزیند و بیایید که برایشان زیارت‌نامه بخوانم. این نوع روش تربیتی پدرم، ما را با حرم انس داد و فضای حرم در ذهن ما نقش بست. لذت زیارت در کودکی را هنوز به

محمدعلی داوطلب، جانباز و پاسدار بازنشسته که سال‌ها تحقیقات زیادی در حوزه علوم اجتماعی داشته است، به تداخل شکل سنتی و مدرنیته زندگی‌های امروزی اشاره می‌کند و می‌گوید: اگر در شهر دقت کنیم وضعیتی به هم ریخته را در فرهنگ مردم شاهد هستیم، مدل‌های سنتی گذشته از بین رفته و هنوز سبک جدید هم آن‌طور که

باید شکل نگرفته است و مردم چیزی را انتخاب نکرده‌اند و به شکل جزیره‌ای زندگی می‌کنند و هر گروه و قشری به شیوه خاص خود زندگی می‌کنند، به عنوان نمونه سبک و سیاق زندگی هنرمندان، خبرنگاران، عکاسان، روحانیون و... با یکدیگر متفاوت است. وقتی وارد منازل آن‌ها می‌شوی با چیدمانی روبه‌رو هستی که با قشر دیگر فرق دارد.

زندگی خود را روایت کرد

کتابخوان

به در دانشگاه‌ها، ادارات، ستان خراسان رضوی بیشتر مناسب‌ها، به می‌گوید. او با مسائل و سنایی دارد و سال‌ها در به است. او حدود ۱۲ سال مختلفی نظیر طرح‌های زندگی زن‌های خیابانی ش می‌کند. وی مدتی را

هم به عنوان پژوهشگر و محقق زندگی‌نامه شهدا با بنیاد حفظ آثار سپاه همکاری داشته است. اطرافیان، آقای داوطلب را بیشتر با کتاب می‌شناسند زیرا از هر فرصتی برای مطالعه و به روز کردن اطلاعات خود استفاده می‌کند. آنچه در ادامه می‌خوانید حاصل گفت‌وگوی ما با این فعال فرهنگی است که مدت‌های زیادی است با درد جانبازی خود مأنوس شده است.

بی‌سیم چی به من گفت: «رمز عملیات رو میگن، نمی‌خوای گوش کنی؟» بی‌سیم را از او گرفتم تا گوش کنم، هنوز چند کلمه‌ای گفته نشده بود که خمپاره بین پاهای من اصابت کرد و من با شدت زیادی بلند شدم و به زمین افتادم. از همان خمپاره حدود ۹۶ ترکش، در بای من، حا خوش کرده است.

نداشتیم و تمام تحرکات ما را رصد می‌کردند. از ابتدای شب آتش تهیه دشمن روی سر ما آوار شد و نقطه به نقطه را هدف گرفته بود و به نزدیکی ما رسید، به طوری که با خمپاره ۶۰ بچه‌ها را می‌زد. حدود ساعت ۱۰، من به حالت نظامی روی زمین، خوابیده بودم که رمز عملیات را گفتند.

● اهدای کتاب

نکنیم که مسلمان هستیم. از طرفی با توجه به فاصله نسلی که بین من و فرزندانم وجود دارد و اینکه من در فضایی متفاوت با روزگار آن‌ها رشد کرده‌ام کمی اختلاف عقیده و سلیقه هم داریم و گاهی وقتی با هم صحبت می‌کنیم به مسائل مختلف روز که برای من ثابت و قاطع است، ایراد می‌گیرند، مثل خیلی از جوانان امروزی که از نهادهای گوناگون گله دارند اما نکته در خور توجه این است که نسل ما با نسل جدید خیلی حرف دارد اما وسیله ارتباطی نداریم. به این معنا که به دلیل همان تضاد فرهنگی و فضای موجود شرایطی پیش آمده که بین دو نسل فاصله افتاده است و رشد چشمگیر و ناگهانی دنیای ارتباطات این فاصله را محسوس‌تر کرده است.

من همیشه سعی کرده‌ام برای رساندن خود به مسائل روز دنیا مطالعه کنم و به همین دلیل بسیار کتاب می‌خوانم. البته زمانی که درس می‌خواندم زمان بیشتری را به مطالعه اختصاص می‌دادم و بیشتر اوقات برای این کار تنها شب تا صبح وقت داشتم. گاهی همسرم به من که در اتاق دیگری بودم، سر می‌زد، حالم را می‌پرسید و تذکر می‌داد که کمی هم استراحت کنم. کتاب‌های زیادی داشتم طوری که کتابخانه کاملاً پر شده بود اما به مرور زمان بخش زیادی از آن‌ها را اهدا کردم. به عنوان نمونه از طرف آموزش و پرورش به مدرسه‌ای دعوت شدم. در مراسم این مدرسه اعلام کردند که کتاب ندارند و با مشکل کمبود کتاب روبه‌رو هستند. من حدود ۵ کارتن از کتاب‌هایم که مناسب طلبه‌ها و جوانان بود، را به آنجا اهدا کردم. الباقی را هم هنگام دایر کردن کتابخانه چند روستا با خودم بردم و به آن‌ها دادم.

● کوی امیر، تلفیقی از سنت و مدرنیته

از سال ۱۳۶۹ به محله کوی امیر آمدیم. قبل از آن در خیابان طلاب در منزل پدری زندگی می‌کردیم. خانه‌ای تقریباً بزرگ بود که حوض و چندین درخت هم داشت. البته قبل از انقلاب در همان خانه قدیمی ۵ خانواده زندگی می‌کردیم اما کم‌کم همه مستقل شدند و تنها دو خانواده در خانه پدری ساکن بودیم. آن زمانی که اینجا آمدیم یک خانواده ۵ نفری بودیم که زمین شهری

به ما زمین داد و این خانه را ساختم. این محله فضای روستایی تازه شهر شده را دارد، یعنی اهالی آن از یک فرهنگ گذشته با سرعت خیلی زیاد شهری شده‌اند. خیلی سنتی نیستند و دوست دارند امروزی باشند اما در همسایه‌داری آدم‌های خیلی

خوبی هستند و همسایه‌های خوبی داریم. قبل از اینکه تالارها باب شوند، دعوتی‌هایمان را در منازل یکدیگر می‌گرفتیم و اکنون هم از این ظرفیت گاهی استفاده می‌کنیم. با هم رفت و آمد داریم و از حال یکدیگر جویا هستیم. به طور کلی در این محله شکل سنتی زندگی و مدرنیته آن ادغام شده است. ناگفته نماند همسرم در این محله به عنوان خانم مذهبی جایگاه ویژه‌ای دارد و پنجشنبه ابتدای هر ماه در منزلمان مراسم روضه برگزار می‌شود. یک دهه در فاطمیه و یک مراسم هم در چهل و هشتم دارد. خانه ما حدود ۱۰ سال مکتب‌خانه بود. همسرم در این محل دوره قرآنی راه اندازی کرد که چندین دوره مربی آورد و بتوان محله در این مکان آموزش می‌دیدند.

البته با وجود همه این‌ها هنوز کمیسیون پزشکی نهایی نرفتم که درصد جانبازی‌ام را مشخص کنند و برای شرکت در دانشگاه فعلاً ۳۰ درصد برایم لحاظ شده است و هنوز فرصت نکرده‌ام دوباره به کمیسیون پزشکی بروم.

● زندگی در جنگ

هم‌زمان با دوران جنگ، شرایطی پیش آمد که در سال ۱۳۶۱ با دختر یکی از آشنایان قدیمی ازدواج کردم. داستان ازدواج ما از این قرار بود که خانواده از من خواست که فقط برای مراسم خواستگاری به تربت‌جام برویم، برادرزاده‌ای داشتم که در جبهه هم‌رزم بود و در عملیات مسلم بن عقیل کنار هم بودیم. از من خواست که صبر کنم تا او به مشهد بیاید و شب دامادی مرا همراهی کند. آن زمان، عروسی‌ها به سبک و سیاق امروزی نبود و خارج از تجمعات و بریز و پاش برگزار می‌شد. به همین دلیل ما مراسم خیلی ساده‌ای گرفتیم. از طرفی چون در دوران جنگ بودیم، ما هم در جنگ زندگی می‌کردیم و هم به امور دفاعی از مملکت مشغول بودیم. هم‌زمان با شب عروسی ما، کوچه محل سکونت‌مان، ۴ شهید داشت به همین دلیل من به همه سفارش کرده بودم که بدون سروصدا در محله و چراغانی کردن آن، مراسم ما برگزار شود. به اطرافیانم گفتم وقتی ما از مشهد می‌آیم در حیاط را باز کنند و ما با خودرود مستقیم وارد شویم تا کسی متوجه نشود. مجلس به همین شکل برقرار شد. حدود ساعت ۸ شب، فردی به خانه ما مراجعه کرد و گفت که با داماد کار دارد. او خبری داشت که از اهالی محله جویا شده بود که خبر را به چه کسی بدهد؟ بزرگان محله به او گفته بودند: «که برو به خود داماد بگو» وقتی رفتم، متوجه شدم یکی از همکارانمان است و خبر شهادت برادرزاده‌ام را به من داد.

مردم کنونی نسبت به زمان قدیم روحیه ضعیف‌تری دارند و در مقابله با مشکلات خودشان را می‌بازند. آن زمان جنگ، هم مردم درگیر مسائل جنگی بودند و هم مشکلات اجتماعی بسیاری داشتند، اما در عین حال زندگی جریان داشت و با همه معضلات پیش رو، ناامیدی وجود نداشت اما حالا گاهی با کوچک‌ترین مشکلات بعضی افراد از همه چیز ناامید می‌شوند

● دوره‌های خانوادگی

همان‌طور که توضیح دادم، پدرم خیلی در حق من بزرگی کرد و راه و رسم زندگی را به من آموخت اما من خودم از نقش پدری‌ام خیلی راضی نیستم، زمانی که باید در کنار آن‌ها

می‌بودم و مثل پدر پا به پای آن‌ها حرکت می‌کردم، نبودم. فاصله سنی دختران من با یکدیگر کم است و در یک سن و سال مشابهی رشد کرده‌اند ولی من آن‌طور که باید نتوانستم محبت پدری را به آن‌ها منتقل کنم زیرا دائم درگیر کار، خدمت یا تحصیل و مسائل تحقیقی بودم؛ البته من از صمیم قلب از آن‌ها راضی هستم. اکنون چندین سال است که من فرصت کافی را به دست آورده‌ام اما آن‌ها درگیر مسائل روزمره زندگی هستند.

ما در خانواده‌مان برنامه‌ای داریم به این صورت که هر شب ساعتی مشخص دور هم جمع می‌شویم و در یک دوره‌های خانوادگی چای می‌خوریم و همه ما نفری یک آیه قرآن می‌خوانیم تا فراموش

خانه ما ۱۰ سال مکتب‌خانه بود. همسرم در این محله دوره قرآنی راه‌اندازی کرد و بانوان محله در این مکان آموزش می‌دیدند

نگاهی به علت نام گذاری یک محله قدیمی در منطقه ما

حسین باشی؛ یک قرن هویت

هم محلی

بافت قدیمی این کوچه سبب شده است که به دنبال هویت و علت نام گذاری آن برویم. وارد محله که می‌شویم سراغ بزرگان و افراد قدیمی‌تر ساکن در آن را می‌گیریم. اهالی، آقایی را معرفی می‌کنند که گویا حدود ۶۰ سال است در این خیابان زندگی می‌کند. به خانه‌اش می‌رسیم با روی گشاده به استقبال ما می‌آید. پیرمردی است که گوش‌هایش کمی سنگین شده است و به سختی صدای ما را می‌شنود. آقای ستارزاده از گذشته‌های این محله و خیابان می‌گوید: سال‌ها قبل، این محله مملو از باغ‌های انگور بود. آن زمان شهر مشهد مانند اکنون گسترده نبود و وسعت چندانی نداشت به طوری که خیلی از خیابان‌ها و محله‌های امروزی در خارج از محدوده شهر قرار داشت. آن زمان فردی به نام حاج حسین باشی زاده فخار، ملاک محله بود که زمین‌های زیادی داشت. البته او در ابتدا به همراه برادرش، در این خیابان کوره آجرپزی داشتند و سر کوچه هم دفتر کارشان بود. کم‌کم با درآمدی که از کوره داشت، باغ‌های انگور این محدوده را خرید و خانه‌های بزرگی ساخت. خانه‌هایی که مساحت آن‌ها به بیش از ۵۰۰ متر می‌رسید. شاید بتوان گفت بخش عمده‌ای از سراسر خیابان خواجه‌ربیع به او تعلق داشت. در آن دوران، مردم قدیمی محله‌ها را با نام ملاک آن می‌شناختند و صدا می‌کردند و همین سبب شده بود که این محله از همان ابتدا «حسین باشی» نام بگیرد و اکنون بعد از گذشت حدود ۷۰ سال به همین نام باقی بماند. این کوچه به دلیل اینکه دو محله عبادی و مطهری را به هم وصل می‌کند، طولانی‌ترین کوچه شهر است و مردم آن را طویل می‌دانند.

این ساکن کهنسال محله حسین باشی ادامه می‌دهد: بعد از اینکه مشهد کمی گسترده‌تر شد و وسعت یافت، حاج حسین باشی، کوره آجرپزی خود را به جای دیگری برد که داخل محله نباشد اما دفتر کارش به همان شکل در این خیابان باقی ماند. بعد از او تعدادی از نوه‌های وی در همین محله ساکن بودند و سال‌ها اسم و رسم جد خود را به دوش کشیدند و سعی داشتند یاد و نام او را زنده نگه دارند.

او به ویژگی‌های شخصیتی حاج حسین باشی اشاره می‌کند و می‌گوید: مرحوم فردی بسیار معتمد محل و در خور احترام بود و همه اهالی او را مردی پرتلاش می‌شناختند زیرا با همت فراوان کار و با جان و دل به مردم محله کمک می‌کرد. او مردی منظم بود که در انجام کارهایش سرعت بالایی داشت و به همین دلیل زبانزد اهالی محل بود. ■

در محلات منطقه ما محله حسین باشی قدمتی دیرینه دارد. اگر از اهالی محله درباره نام گذاری آن پرسید جواب‌های جالبی دریافت می‌کنید. بعضی‌ها فکر می‌کنند قدیم‌ها فردی به نام حسین ابتدای این محله مغازه داشت و هر وقت مردم می‌خواستند با هم قرار و مدار بگذارند به همین دلیل می‌گفتند فلان ساعت پیش حسین باشی. همین شده که این نام روی این محله که طولانی‌ترین کوچه شهر نیز محسوب می‌شود، گذاشته شده است. بعضی‌های دیگر می‌گویند حسین نام یکی از مالکان قدیمی است که بیشتر مغازه‌ها و خانه‌های این محله به او تعلق داشته است.

هنوز هم خیلی‌ها نمی‌دانند علت نام گذاری این محله چیست. بد نیست بدانید تا چند وقت پیش کوچه حسین باشی تنها عنوان طولانی‌ترین کوچه شهر بود اما در تقسیم‌بندی‌های جدید که امسال اجرایی می‌شود، حسین باشی نام محله‌ای است.

کوچه حسین باشی، یکی از محله‌های قدیمی مشهد است که از یک طرف به مطهری شمالی ۷ و از سمتی دیگر به آیت... عبادی ۱۸ متصل است. اهالی آن، محله حسین باشی را هویت خود می‌دانند و به گفته خودشان به این هویت علاقه دارند. درست است که تعدادی از خانه‌های محله رنگ و بوی سنتی خود را از دست داده‌اند و به شکل ساختمان‌های امروزی درآمده‌اند اما هنوز هم خانه‌هایی با بافت قدیمی در محله یافت می‌شود؛ حتی هستند مغازه‌هایی که شکل ظاهری آن‌ها به همان صورت قدیمی با ترکیب سنتی باقی مانده است.

ابتدای خیابان حسین باشی بنایی قدیمی، بدون استفاده و متروکه «سجاده» قرار دارد و قدمت آن به بیش از ۵۰ سال قبل می‌رسد؛ این ساختمان که حدود ۲ هزار متر مساحت زمین آن است، از سوی حاجی عابدزاده معروف احداث شده و یکی از ۱۲ مدرسه‌ای است که او بنا کرده بود. در دیگر قسمت‌های این محله به دلیل اینکه تنها برخی از ساختمان‌ها عقب‌نشینی کرده‌اند، عرض خیابان یکسان و برابر نیست و تعدادی از خانه‌ها هنوز فضای اصلی خیابان را اشغال کرده‌اند و خیابان‌کشی منظم و پیاده‌روی مناسب ندارد.

در آن دوران، مردم قدیم محله‌ها را با نام ملاک آن می‌شناختند همین باعث شده بود که این محله از همان ابتدا «حسین باشی» نام بگیرد

در راستای ایجاد شور و نشاط بین ساکنان منطقه به‌ویژه افرادی که در قرنطینه خانگی به سر می‌برند، برنامه‌های شادی از سوی شهرداری منطقه ۲ در برخی محلات برگزار شد. احسان قیطانی، معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه، از اجرای موسیقی شاد با هدف ایجاد اوقاتی شاد برای شهروندان در ایام قرنطینه خبر

داد و گفت: این برنامه‌ها به همت اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۲ و معاونت فرهنگی و هنری سازمان اجتماعی و فرهنگی برگزار شد. وی ادامه داد: این برنامه برای ساکنان بولوارهای شهید موسوی قوچانی، فردوسی، هدایت، فرامرزی عباسی و خیابان‌های مهدی، ثمانه، یاس، سمیه و رسالت اجرا شد. ■

وقتی شهروندان به موقع زباله‌ها را از منزل خارج نمی‌کنند

زباله‌ها؛ دوباره‌کاری و بیماری

در مرحله

۵۹

فرامرزی

این روزها موضوع رعایت مسائل بهداشتی از سوی جامعه پزشکی بسیار مورد تأکید قرار دارد. رسانه‌ها نیز به روش‌های مختلف رعایت بهداشت را به مردم گوشزد می‌کنند. با این حال هنوز هم کم نیستند شهروندانی که با رعایت نکردن بدیهی‌ترین نکات بهداشتی جان خود و اطرافیان‌شان را به خطر می‌اندازند.

یکی از این موارد قرار ندادن زباله خارج از منزل در ساعت مقرر است. ناحیه ۳ منطقه ما به شدت با این مشکل مواجه است. به گفته مسئولان امر در این ناحیه، مورد مذکور در محلات حجت، نوده و شهید بصیر به یک میزان دیده می‌شود. در این گزارش به موضوعی که یکی از ابتدایی‌ترین قوانین زندگی شهروندی است، پرداخته‌ایم.

● مشکلی به نام فراموشی

یکی از اهالی محله نوده در این باره می‌گوید: سعی می‌کنم هر شب تا قبل از ۱۱ زباله‌ها را از منزل بیرون بگذارم اما هنوز که هنوزه گاهی این موضوع را فراموش می‌کنم در بعضی مواقع زباله‌ها حاوی پسماند مرغ و موادی است که اگر در منزل بماند بوی بدی می‌دهد به همین دلیل مجبور می‌شوم هر وقت که به خاطر آوردم زباله‌ها را از منزل خارج کنم.

زلیخا پزشکی ادامه می‌دهد: برای اینکه زباله‌گردها پلاستیک‌های زباله را زیر و رو نکنند، می‌خواهم سر وقت زباله را بیرون بگذارم اما بعضی وقت‌ها فراموش می‌کنم وقتی صدای ماشین حمل زباله می‌آید تازه یادم می‌آید زباله‌ها را بیرون گذاشته‌ام.

● سالک و بوی بد

یکی دیگر از اهالی محله نوده در این باره می‌گوید: ۲،۳ سال پیش ساکن محله دیگری بودم. آن سال در شهرک شهید مطهری سالک زیاد شده بود. آن وقت‌ها شهرداری با نصب بنر به مردم اعلام می‌کرد: زیاد شدن سالک به دلیل همین زباله‌های رها شده در کوچه‌هاست. خاطر هست همین اطلاع‌رسانی باعث شد مردم برای مدتی رعایت می‌کردند. حتی اگر کسی سر وقت زباله‌اش را بیرون نمی‌گذاشت، همسایه‌های دیگر با او برخورد می‌کردند و همسایه‌ها خاطمی مجبور می‌شد، سر وقت زباله‌اش را خارج از منزل بگذارد.

احمد حسنی ادامه می‌دهد: متأسفانه اطلاع‌رسانی شهرداری تکرار نشد، سالک هم بعد از مدتی کمتر شد، دوباره مردم به بی‌نظمی در این باره ادامه دادند. این در حالی است که واقعا در تابستان زباله‌ها و شیرابه آن بوی خیلی بدی می‌دهد.

● تذکر بدیهیم

یکی دیگر از ساکنان این محله در این باره می‌گوید: یک روز صبح در حال رفتن به محل کارم بودم که دیدم یکی از همسایه‌ها پلاستیک زباله‌اش را بیرون از منزل مقابل آپارتمان یکی از همسایه‌ها گذاشت. متأسفانه مقابل منزل این همسایه محل انباشت زباله است. این همسایه شکایتی هم ندارد و برخوردی هم با همسایه‌هایی که این

کار را می‌کنند انجام نمی‌دهد. بعد از سلام و احوال‌پرسی به همسایه تذکر دادم روز زباله‌اش را بیرون نگذارد. او پلاستیکش را برداشت و در حالی که با سر حرف‌هایم را تأیید می‌کرد به خانه‌اش برگشت.

اکرم نودهی ادامه می‌دهد: به نظرم اگر هر کدام از شهروندان وقتی با این صحنه مواجه شدند به خطاکار با خوشرویی تذکر بدهند بالاخره تأثیرگذار می‌شود.

● کار فرهنگی باید مستمر باشد

رئیس ناحیه ۳ منطقه نیز در این باره می‌گوید: در همه محلات ناحیه با این مشکل روبرو هستیم. وقتی مردم سر ساعت زباله‌ها را بیرون نمی‌گذارند هزینه زیادی به شهرداری تحمیل می‌شود. یعنی به جای اینکه رفتگر ما وقتش را صرف تمیزکردن کوچه‌ها کند، مجبور است بخشی از توانش را صرف جمع کردن زباله‌های مردم کند.

مهدی یوسف‌زاده ادامه می‌دهد: شهرداری به دوباره‌کاری مجبور می‌شود. باید برای جمع‌آوری زباله دوباره هزینه کنیم. اگر مردم این موضوع را رعایت می‌کردند می‌توانستیم همین بودجه را صرف بهبود شرایط محله کنیم نه جمع‌آوری دوباره زباله.

وی راهکار این مشکل را فرهنگ‌سازی می‌داند و می‌گوید: ۲،۳ سال پیش که بنده رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۲ بودم، در شهرک شهید مطهری بیماری سالک زیاد شده بود. برای رفع این بیماری باید زباله‌ها به موقع جمع‌آوری می‌شد در همین باره فرهنگ‌سازی گسترده‌ای در این محله داشتیم. کلیپ آماده کردیم، بنر نصب کردیم و... اما پس از مدتی از این حوزه رقوم و این کار تداوم پیدا نکرد.

یوسف‌زاده می‌افزاید: کار فرهنگی در صورتی اثرگذار است که تداوم داشته باشد. در این باره رسانه‌ها، صدا و سیما، شهرداری و... با انجام کاری مستمر می‌توانند نقش مهمی در رفع این مشکل که متأسفانه در همه مناطق شهرداری گسترده است، داشته باشند.

رئیس ناحیه ۳ منطقه ادامه داد: اکنون کشور درگیر بیماری کروناست. وجود زباله در کوچه‌ها و زباله‌گردهایی که این آشغال‌های آلوده را زیر و رو می‌کنند، عامل شیوع این بیماری است. به نظرم باید در این حوزه جدی‌تر ورود پیدا کنیم. ■

آی‌خب‌ر

مدیر در مانگاه سلامت خیابان هدایت:

با شروع فعالیت‌های اجتماعی؛ کرونا را از یاد نبرید

فرامرزی / مدیر در مانگاه سلامت خیابان هدایت گفت: با شروع فعالیت‌های اجتماعی و سر کار رفتن بخشی از مردم، بیماری کرونا و رعایت نکات بهداشتی را فراموش نکنید.

دکتر محمد یزدی در ادامه گفت: از آنجایی که این ویروس جدید، هنوز واکنش ندارد و داروی مناسبی برای آن پیدا نشده است نباید با گذشت به این بیماری بی‌توجه شویم.

دبیر انجمن متخصصان بیماری‌های عفونی استان خراسان رضوی یادآور شد: تا پایان کامل این بیماری باید نکات بهداشتی مانند ممانعت از روبوسی و دست‌دادن، رعایت فاصله یک متری با همدیگر، شست‌وشوی مکرر دست‌ها با آب و صابون به مدت ۲۰ ثانیه و در صورت نبودن آب ضدعفونی دست‌ها را ادامه دهیم.

وی در ادامه گفت: کودکان و سالمندان همچنان بیشتر مستعد گرفتن این بیماری هستند، این طیف سنی در صورت امکان از منزل خارج نشوند.

دکتر یزدی درباره علائم این بیماری این‌طور توضیح داد: علائم بیماری؛ تب بالا و سرفه‌های طولانی مدت است و بعد از تب، در افراد بالغ سردرد و تنگی نفس نیز دیده می‌شود.

متخصص بیماری‌های عفونی ادامه داد: در اتوبوس یا مترو به این دلیل که افراد زیادی از این وسایل حمل و نقل عمومی استفاده می‌کنند حتماً از ماسک و دستکش یک‌بار مصرف استفاده کنید. سعی کنید سطوحی مانند دستگیره‌ها و میله‌های اتوبوس را با دستمال کاغذی بگیرید و فراموش نکنید که چشم‌ها و بینی‌تان را لمس نکنید.

این پزشک متخصص افزود: با کسانی که علائم بیماری دارند حفظ فاصله یک‌متری خیلی مهم است. هنگام عطسه و سرفه از دستمال کاغذی استفاده کنید و آن را در سطل زباله در بسته بیندازید.

مدیر در مانگاه سلامت یادآور شد: سعی کنید از تماس با افرادی که علائم شبه آنفلوآنزا و سرماخوردگی دارند، خودداری کنید. همیشه قبل از غذا دست‌هایتان را بشویید. در صورتی که کوچک‌ترین علائم بیماری در خودتان و خانواده احساس شد، حتماً به پزشک مراجعه و در منزل استراحت کنید و مایعات بیشتر بنوشید. خیلی مهم است که در این شرایط از ماسک مناسب استفاده کنید تا از انتقال بیماری به اعضای خانواده پیشگیری شود.

دکتر یزدی به اهمیت تغذیه در دوران شیوع بیماری تأکید کرد و گفت: ویتامین C ایمنی شما را افزایش می‌دهد، سعی کنید این ویتامین را بیشتر مصرف کنید. میوه‌های حاوی ویتامین C مانند پرتقال و نارنگی، لیموشیرین، کیوی و سبزی‌های دارای ویتامین C مانند انواع کلم، شلغم، فلفل سبز، فلفل‌دلمه‌ای، جعفری، پیازچه، شاهی و گوجه‌فرنگی از منابع غذایی این ویتامین هستند.

مدیر در مانگاه سلامت خیابان هدایت ادامه داد: مصرف روزانه یک پرتقال یا ۲ نارنگی ویتامین C لازم بدن را تأمین می‌کند. برای پیشگیری از ابتلا به بیماری و تقویت سیستم ایمنی بدن مصرف روزانه ۳ واحد از گروه سبزی‌ها و دست‌کم ۲ واحد میوه توصیه می‌شود.

وی از مردم درخواست کرد با کوچک‌ترین علائم سرماخوردگی به در مانگاه‌ها و مراکز پزشکی مراجعه نکنند چرا که فصل بهار و شیوع آلرژی فصلی علت بسیاری از علائم است.

این پزشک متخصص بیماری‌های عفونی تأکید کرد: هر گرفتگی بینی و سرفه‌ای کرونا نیست. مردم با مراجعه بی‌مورد به در مانگاه‌ها خود را در معرض بیماری کرونا قرار می‌دهند. متأسفانه مراجعه‌کنندگان بسیاری داریم که تنها با یک سوزش گلو به در مانگاه می‌آیند و از ما می‌خواهند از آن‌ها آزمایش کرونا بگیریم در حالی که هیچ مشکلی ندارند.

این پزشک ادامه می‌دهد: حضور این افراد در در مانگاه‌ها و داروخانه‌ها موجب افزایش شیوع بیماری می‌شود. پس با کوچک‌ترین علائم بیماری نگران نشوید. آرامستان را حفظ کنید و سعی کنید نکات بهداشتی را رعایت کنید.

دکتر یزدی تأکید کرد: این مردم هستند که باید با خودمراقبتی و رعایت فاصله اجتماعی زنجیره شیوع بیماری را قطع کنند. در واقع پیشگیری همچنان شعار اصلی است و به مراتب بهتر از درمان است. ■

محلات منطقه ۲: زرکش، شهرک مطهری، مشهدقلی، نووده، توس، مهدی آباد، حجت، نوید، فدک، کوی امیرالمؤمنین (ع)، هدایت، ایتارگران، شفا، قدس، ابوطالب، هنرور، مطهری، سمنز قند، آیت... عبادی، عامل، جانباز، فرامرزی عباسی و بهاران

صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
مدیر مسئول شهرآرامحله: سید هادی فیاضی
سردبیر شهرآرامحله: رضا سلیمان نوری
مدیر منطقه ۲: صادق شیخی
دبیر شهرآرامحله منطقه ۲: محبوبه فرامرزی
تلفن شهرآرامحله منطقه ۲: ۳۷۱۷۶۵۷

تلفن دفتر مرکزی: ۳۷۲۸۸۸۱-۵
تلفن روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
شماره پیامک: ۳۰۰۷۲۸۹
دفتر مرکزی روزنامه شهرآرامحله: میدان شهدا
نشانی دانشگاه یک

دفتر شهرآرامحله منطقه ۲: میدان فهمیده، پارک پردیس، ساختمان اداره فضای سبز
پست الکترونیک: mahalle2@shahrara.ir
کانال شهرآرامحله: @ShahraraMahaleh
دریافت نسخه الکترونیک شهرآرامحله از: shahraranews.ir

آخرین خبر

۱۱

اجرای نقاشی دیواری سطح ۲ در منطقه

شهردار منطقه ۲ مشهد از اجرای نقاشی دیواری سطح ۲ با هدف زیباسازی معابر در برخی محلات منطقه خبر داد.

به گزارش شهرآرامحله، جلال قربانی بانیان این خبر افزود: در همین راستا، نقاشی دیواری بوستان زیبا در خیابان شهید فرامرزی ۸ به متر ۵۰۰ مربع و نقاشی دیواری بوستان رسالت در شهید فرامرزی ۳ به متر ۱۵۰ متر مربع به همت اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ما اجرا شد. شهردار منطقه ۲ مشهد به اجرای نقاشی دیواری تقاطع کریمی و حر عاملی اشاره کرد و گفت: این تقاطع از تردد زیادی برخوردار است به همین دلیل نقاشی سطح یک در آن اجرایی شد. قربانی در ادامه بیان کرد: زیرسازی و نقاشی دیواری هدایت ۳۲ و به روی بوستان حجاب نیز در همین راستا انجام شد. این خیابان هم از تردد بالایی برخوردار است. نقاشی دیواری با کیفیت خوبی در آن اجرا شد.

وی به اجرای طرح محله ما در منطقه اشاره کرد و گفت: در این طرح مردم در برخی محلات خواستند دیوارهای نازیبا محله شان نقاشی شود. نقاشی دیواری سطح ۲ در محله هنرور و مطهری ۶۲ از این نوع است که اجرائش به پایان رسید.

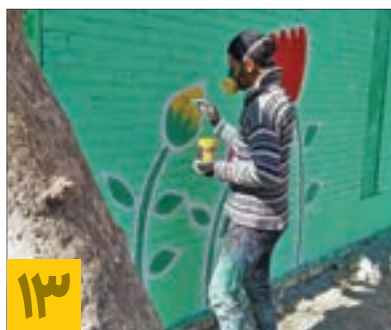

۱۲

غربالگری کرونا در فیاض بخش

مدیر روابط عمومی آسایشگاه فیاض بخش گفت: طرح غربالگری مددجویان و کارکنان این مؤسسه با استفاده از کیت های ویژه آزمایشگاهی انجام شد.

به گزارش روابط عمومی آسایشگاه فیاض بخش، در راستای ادامه برنامه های بهداشتی و اقدامات پیشگیرانه آسایشگاه معلولان شهید فیاض بخش مشهد، در پی وضعیت موجود کشور در باره شیوع بیماری کرونا و با طرح غربالگری مددجویان و کارکنان این مؤسسه با استفاده از کیت های مخصوص آزمایشگاهی، انجام شد. حشمت نبوی در ادامه گفت: کیت های مخصوص آزمایشگاهی در این طرح از سوی هیئت مدیره آسایشگاه که خود از خیران هستند، خریداری و تأمین شده است. وی یادآور شد: آسایشگاه معلولان جسمی حرکتی فیاض بخش (عبدا... هنری) از اولین مؤسسه هایی است که در نخستین روزهای شیوع این بیماری با انجام اقدامات پیشگیرانه نظیر ضد عفونی و گندزدایی به صورت مرتب، لغو ملاقات ها، بازدیدها و مراسم ها، تعطیل کردن بخش های اداری و توان بخشی، انجام برنامه های بهداشتی و مراقبتی مددجویان مانند استفاده از ماسک، شست و شوی مرتب دست ها و... سعی در کنترل ویروس کرونا داشته است.

۱۳

اجرای کانال جمع آوری آب های سطحی در توس

معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه ۲ مشهد از پیشرفت خوب کانال جمع آوری آب های سطحی در توس ۶۵ خبر داد.

وی ادامه داد: در توس ۶۵ طول کانال اجرا شده یک هزار و ۶۰۰ متر است و تنها ۱۵۰ متر دیگر از این کانال باقی مانده است که پس از پایان دوره فاصله گذاری اجتماعی و شروع به کار نیروها به زودی این کانال جمع آوری آب های سطحی به اتمام خواهد رسید.

قیطاقی ادامه داد: در نجف ۸ و خیابان قالیشویی؛ ۱۲۳۰ متر کانال اجرا شده و تنها ۲۰۰ متر تا تکمیل کانال باقی مانده است. در نجف ۳۰ هم ۱۴۳۰ متر اجرا شده است که از این میزان ۴۳۰ متر آن در باغ آستان قدس بود.

وی افزود: نقشه برداری، خاکبرداری، تخریب، رگلاژ، بتن مکر، جدول گذاری و دال گذاری، بتن ریزی و ایجاد در پیچه بازدید، پر کردن کانال و تسطیح و آسفالت، مراحل اجرای کانال است.

گفتنی است؛ هدف از احداث شبکه های جمع آوری آب های سطحی فراهم کردن امکان ایمن سازی شهر در مقابل سیل و بهبود بهداشت شهری است.

حرف مردم

این ستون به حرف مردم و پیام های ساکنان منطقه اختصاص دارد. شهروندان می توانند مشکلات محله خود را با شماره تماس ۳۷۲۸۸۸۱۱ و پیامک ۳۰۰۷۲۸۹ یا ما در میان بگذارند تا آن را به گوش مسئولان برسانیم.

ایجاد گودال پس از باران

سمانه زحمت کش: پس از بارندگی های اخیر در بسیاری از کوچه های ایتارگران چاله های عمیقی به وجود آمده است. این چاله ها پر از آب می شود و هنگام عبور خودروها محتویات آب باران روی لباس مردم می باشد. مسیر رفت و آمد به محله هنرور است. در این محله هم از این چاله ها کم نیست. لطفاً برای برکردن آن فکری کنید.

تشکر از نوازندگان دوره کرد

۹۱۵۰۰۰۴۵۴۱: در ایام قرنطنه نوازندگان دوره کردی در محلات حضور داشتند و موسیقی زنده اجرا می کردند. کاش می شد به نوعی از این افراد تشکر کرد که روحیه مردم را بالا می بردند. هفته پیش ۳ نفر به اجرای موسیقی در محله هنرور پرداختند. مردم از بالکن های منازل این اقدام زیبا را تماشا می کردند. البته در محله موسیقی قوچانی هم شهرداری خودش چنین کاری را اجرا کرد که باز هم جای تقدیر دارد.

لزوم فرهنگ سازی درباره آبارتمان نشینی

حمید علیجانی: هر چقدر درباره فرهنگ آبارتمان نشینی کار کنید، کم است. ما هنوز در آبارتمان با موضوع های پیش پا افتاده ای مانند گذاشتن کفش در پاکرها مواجه هستیم. این مسئله شاید به نظر پیش افتاده باشد اما گاهی مشکلات بزرگی را به وجود می آورد. چند شب پیش در راه پله پام به یکی از همین کفش ها گیر کرد و دوتا پله را به عقب برگشتم. هنوز پا درد هستم و درست نمی توانم راه بروم.

مردمک

نمادهای نوروزی

میدان جانباز

۱۴

دریافتی

